

«Бот» — це нова сторінка в українській літературі. Стрімкий, насичений, динамічний — він ні в чому не поступається кращим світовим бестселерам. Саме такий роман може викликати інтерес до нашої літератури за кордоном.

*Віталій Кличко, політичний та громадський діяч,
чемпіон світу з боксу*

Трилер, горор і бойовик — прихильникам саме цих жанрів адресовано роман Кідрука, і лишається тільки порадіти, що ця жанрова ніша в сучасній українській літературі поволі заповнюється.

Тетяна Трофименко, літературний критик

Його попередник повернувся додому в цинковій труні, але Тимур цього не знає... і, відклавши власне весілля, вирушає до чилійської пустелі, щоб розібратися з ботами. Бот — це супротивник у комп'ютерній грі, просто програма, що наслідує дії людини, — Тимур таких чимало написав, розробляючи 3D-стрілялки. Але хлопець навіть не здогадується, що у пункті призначення на нього чекають створені ним же самим боти, тільки втілені у плоті...

фото надане автором

Забудьте все, що ви знали про Максима Кідрука до цього! Коли романи невтомного мандрівника було відзначено другою премією на конкурсі «Коронація слова — 2009», дипломом «Відкриття року» книготоргової мережі «КС» 2009 року, а невдовзі і премією конкурсу «Книга року — 2010», і навіть коли автор отримав спеціальну відзнаку «Коронація слова — 2012», ніхто й гадки не мав, що Кідрук замахнеться на... технотрилер! Оновлений Кідрук наступає на п'яти Кінгу: бути чи не бути ПРИНЦУ жахів?

www.trade.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-4005-9

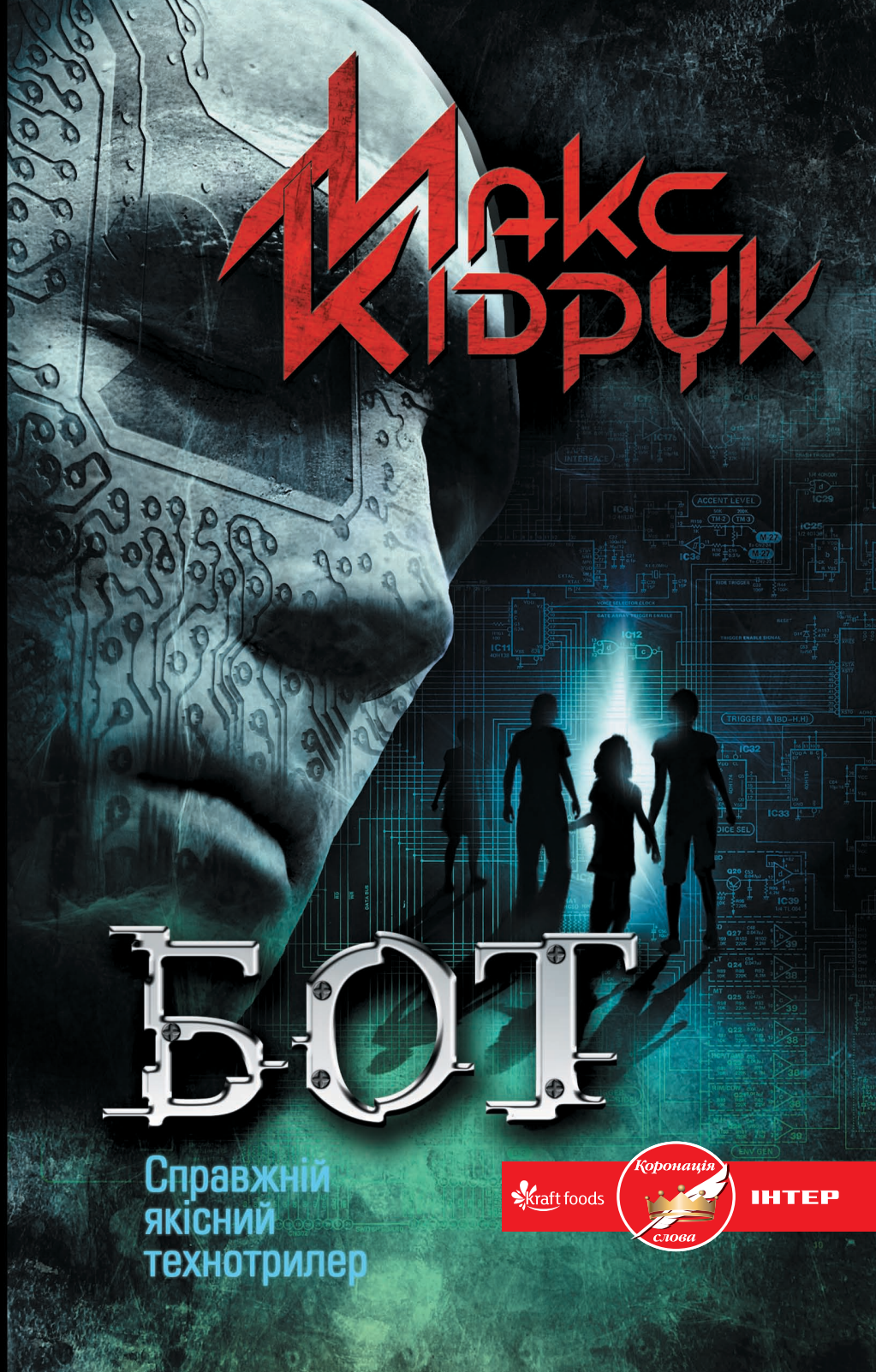

9 789661 440059

БОТ

Макс Кідрук

Макс Кідрук

БОТ

Справжній
якісний
технотрилер

craft foods

ІНТЕР

**МАКС
КІДРЮК**

БОТ

Роман

Друге видання, доповнене

Спеціальна відзнака
за найкращий твір на тему мандрів і подорожей
Міжнародного літературного конкурсу романів,
кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей
«Коронація слова—2012»

ХАРКІВ **КЛУБ**
2013 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
К38

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Віталія Котляр*

ISBN 978-966-14-5064-5

- © Максим Кідрук, 2012
- © DepositPhotos / Victor Nabbick, обкладинка, 2012
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2012, 2013
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2012

«Коронація слова» створює для вас нову хвилю української літератури — яскраву, різножанрову, захоплючу, — яка є дзеркалом сьогодення і скарбом для майбутніх поколінь.

*Тетяна та Юрій Логуш,
засновники проекту*

Міжнародний літературний конкурс романів, кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей «Коронація слова» був заснований за підтримки бренду найпопулярнішого українського шоколаду «Корона». Головна мета конкурсу — сприяння розвитку новітньої української культури.

Література, кіно і театр обрані не випадково, адже саме ці жанри є стратегічними жанрами культури, що формують і визначають зрілість нації.

Метою конкурсу та його завданням є пошук нових імен, видання найкращих романів, стимулювання й підтримка сучасного літературного процесу, кіно й театру і як наслідок — наповнення українського ринку повнокривною конкурентоспроможною літературою, а кіно й театру — якісними українськими фільмами й п'єсами.

koronatsiya.com

Книга, за яку українці можуть полюбити українську літературу

Макс Кідрук неочікувано написав твір, через який українська література постала зовсім з нового боку і через який їй буде легко говорити зі світом. Перший український технотрилер «Бот» — зразок патріотизму, не замішаного на історії, національних пріоритетах чи акцентах імперіалістично-кріпацьких відносин. Просто в основу твору молодий письменник поставив справжнього українського героя, потреба в якому катастрофічно зростає з кожним новим твором сучукрліту.

Про вбогість української літератури на персонажів говорять уже давно. І справді, нинішні твори часто відштовхують читача вузькістю образів і неспроможністю вийти за межі національної свідомості: звучить це начебто й патріотично, однак накладає на твори відбиток загальномасової печалі.

Водночас «елітарна» література, яка виходить за межі національного «ниття», насамперед пропонує інтелектуала, інтелігента європейського мислення, який або багато подорожує Європою, або навіть живе там. Що, тим не менше, не заважає йому активно брати участь у тих самих проблемах відстоювання національної ідентичності на батьківщині, від яких там страждають. Безумовно, галерея сучукрліту ширша, однак назвати її багатою не вдається. Нашій літературі апіорі не вистачає ні образів, ні героїв, які б не просто прикрашали чи вибудовували сюжет, а вчили: успішності, кмітливості, розумінню швидкоплинності часу. Адже письменники часом забувають, що саме література формує читача, а не навпаки! Література плаче за героєм із цінностями, але сучасним, не зацикленим винятково на них, не відірваним від реальності, а головне — героєм, який би й робив щось героїчне! Тому український програміст Тимур Коршак — як нова зірка у вакуумі вітчизняних образів. Він не страждає на абстрактні ідеї, він надзвичайно активний, має бажання, відповідні до української дійсності, — заробити, купити квартиру в Києві. Він готовий до пригод,

фізично не надто витривалий, має страх перед неприємностями, живий розум, відповідальність і, головне, понад усе, — бажання вижити в надзвичайній ситуації і виправити накоєне.

Технотрилер, визначення якого так гордо ігнорує українська література, дає змогу створити героя реальності (яку не варто плутати з буденністю). Від наукової фантастики технотрилер відрізняється тим, що демонструє стосунки людини з найновітнішими технологіями, однак не вигаданими, а справжніми чи можливими в найближчому майбутньому. Від того реальність головного героя «Бота» Тимура Коршака аж ніяк не нудна. Відомий насамперед тревелогіями, Кідрук переносить події у незвичайне для укрліту місце — найсухішу пустелю світу Атакаму, що є територією екзотичного Чилі. Знайомство з Долиною Смерті, де не виживає ні бактерія, ні навіть вірус, подорож на плато високо в горах, де при низьких температурах б'ють гарячі гейзери, самі по собі додають драйву книжці. А тут ще й сюжет захоплює у свої тенета незвичністю, динамікою, інтригою. Кідрук розповідає про створення найпотужнішої зброї у світі — людини з надзвичайними здібностями. Однак ви не зустрінетеся ні з чим схожим на Мілу Йовович із «Оселі зла», автор познайомить із усім процесом створення надлюдини. А до цього залучить фахівців з різних країн, які розгадуватимуть найтаємничішу загадку в світі: спосіб функціонування головного мозку та на що він здатен. Для цього Кідрук радився з фізіологом, психіатром та хіміком і дійшов висновку, що це єдиний випадок у світі, коли об'єкт дослідження збігається з суб'єктом, тобто мозок людина досліджує своїм же мозком. А відтак існує ризик, що задача не матиме розв'язку.

Найгеніальніша особа використовує лише до 30 % (за іншими теоріями — до 10 %) здібностей мозку. Під завісою — інші 70 % (або 90 %), однак чи варто заглядати у нетрі невідомого і незрозумілого? Експерименти з незнаними потужностями можуть перетворитися на нерівну сутичку, в якій людина програє.

«Бот» поки не залишив байдужим жодного читача. Кідрук, який до цього найбільше любив себе у мистецтві, нарешті не стримався і склав присягу мистецтву. Щоправда, подекуди ще кульгають стилістика і жіночі образи, також деякі читачки можуть завагатися, бо акцент любовної лінії недостатньо сильний. Однак усі ці недоліки другорядні порівняно з тим, що перед нами — першокласний твір світового гатунку.

Бажаю смачного читання!

Юлія Мендель

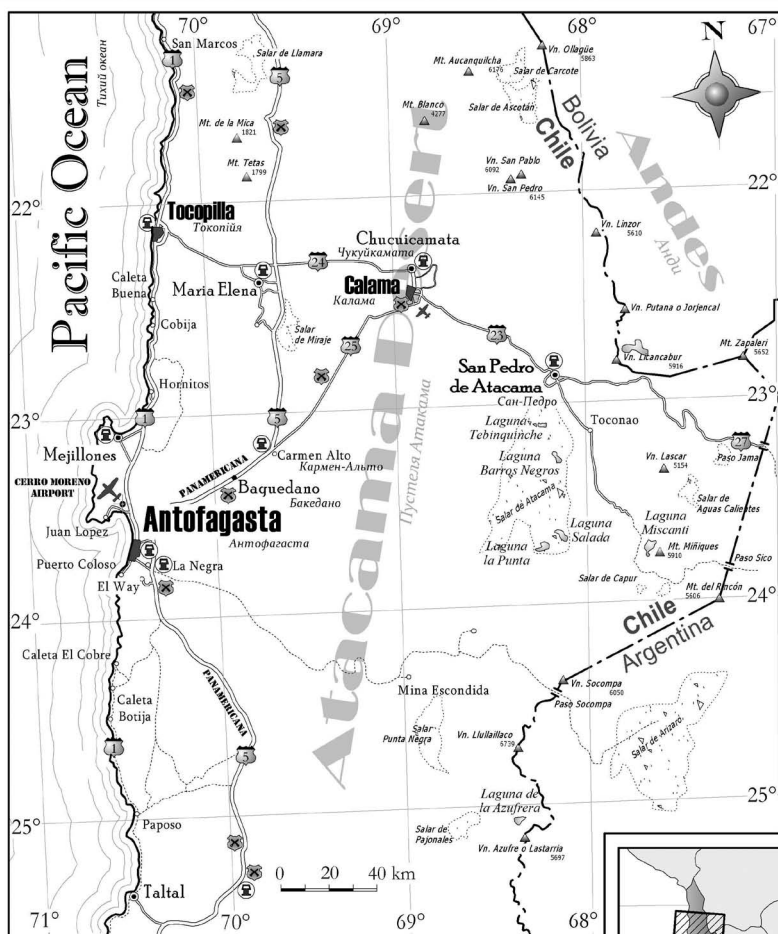
*Григорію Мірошніченку
чи, мабуть, краще сказати — Грегу Міро,
який знає, що гроші — сміття,
і який подарував мені ангольську авантюру...*

БОТ, -а, *чол.*; *мн.* -и.

(*англ.* bot, скор. від *англ.* robot — автомат, робот) — програма, що наслідує дії людини, нерідко із зачатками штучного інтелекту. Використовується для керування супротивниками у комп'ютерних іграх або як клон «живого» користувача в інтернет-чатах та на форумах. Діє через ті ж інтерфейси, що й звичайний користувач. Боти застосовуються в умовах, де необхідна краща, ніж у людини, реакція, для ефективного виконання рутинних робіт, а також для повного наслідування та копіювання поведінки людини.

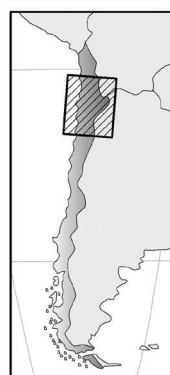
Незважаючи на значний прогрес у дослідженні головного мозку людини, багато чого в його роботі дотепер лишається загадкою. Функціонування окремих клітин добре вивчено й пояснено, проте розуміння того, яким чином у результаті взаємодії десятків мільярдів нейронів мозок функціонує як одне ціле, доступне лиш у сильно спрощеному вигляді, і вимагає подальших глибоких досліджень.

Господь карає нас через те, чого ми не здатні уявити...
Стівен Кінг, «Острів Дума»

Регіон Антофагаста, Чилі

Calama ▾	міста		заправки
Maria Elena ●	селища		пости дорожньої поліції
Baquedano •	хутори		аеропорти
Carmen Alto ○	придорожні станції	---	кордони між країнами
	магістральне шосе	- - -	прикордонні пункти
	асфальтована дорога		вулкани чи гірські піки
	грунтова дорога		солоні лагуни
	номер дороги		солончаки

ЕПІЗОДИ: ПОЧАТОК...

i

Вівторок, 4 серпня, 17:23 (UTC¹ -4)
Трант між Сан-Педро та Напамою
Пустеля Атакама, Чилі

Джей-Ді став далеко не першим, кого ввела в оману їхня дитяча зовнішність...

Довгі тіні стелились по сухій землі. Призахідне сонце мріло напроти лобового скла, заповнюючи салон «Range Rover'a» золотавим світлом.

Розбита, вщент розкошлана дорога випорскувала з-під капота і, то зникаючи, то знов спливаючи з-під піску, тягнулась на північний захід. Обабіч тракту простягались висушені сланці та напівзасипані піском вапнякові бескиди Атаками, найсухішої пустелі на Землі. Далеко позаду «Range Rover'a» височіли голі Андійські хребти, серед яких, немов наріст на тілі ящера, випинався Ліканкабур, шестикілометровий кратер згаслого вулкана. Небесна блакить заливала все довкола, навіть далеким горам надаючи фіолетового відтінку.

Сріблястий позашляховик упевнено пробивав дорогу до Калами², єдиного поселення в радіусі двохсот кілометрів навколо Сан-Педро, що мало право (сумнівне, будемо відверті) називатися містом³. Якщо не рахувати Панамериканської магістралі та мідних копалень ко-

¹ Coordinated Universal Time (UTC) — Синхронізований світовий час. Загальноприйнята точка відліку локального часу в часових поясах. За опорний UTC взято місцевий час на довготі Гринвіча чи Лондона (нульовий часовий пояс). UTC -4 («мінус чотири») означає, що поясний час у Чилі на 4 години відстає від поясного часу в Британії. Не так давно синхронізований час називався Greenwich Mean Time (Середній час за Гринвічем) і позначався GMT.

² Поселення в пустелі Атакама на півночі Чилі, столиця провінції Ель-Лоа, що входить до регіону Антофагаста.

³ Сан-Педро-де-Атакама — село в Чилі посеред пустелі Атакама. Густота населення в регіоні — 0,1 людини на км².

ло Антофагасті¹, на півночі Чилі не так і багато місць, що несуть на собі відбиток цивілізації.

Джей-Ді Річардсон, сорокап'ятирічний кардіохірург з Окленда (Нова Зеландія), відсунув крісло в глиб салону, відкинув спинку і випростав натомлені ноги. Він пробув у Сан-Педро всі вихідні — роз'їжджав околицями. Статечний чилієць Флавіо встиг показати багато цікавого: Місячну долину, лагуну Чакса і лагуну Баррос-Негрос, а ще Місканті — місце відпочинку рожевих фламінго². Заклавши руки за голову, Річардсон подумав, що не проти залишитися в Сан-Педро. Хоча б на день. Якби міг, то й на тиждень. Якоїсь миті він навіть пожалкував, що в Каламі на нього чекає Френк.

Френк Ді'Анно, товариш Джей-Ді по коледжу, приперся в цю глушину неспроста. На відміну від Річардсона, який насолоджувався відпусткою, Ді'Анно відрядили в Каламу. Френк четвертий рік працював у австралійській компанії, що виробляє медичне обладнання. Він приїхав допомогти з налаштуванням МРТ, магніто-резонансного томографа, закупленого для місцевої лікарні. «Шизанутий проект, — відгукувався Френк про мету відрядження, — якомусь чинодралу з чилійського Міністерства охорони здоров'я наснилося, що Каламі необхідний МРТ. Начебто індіанцям з пустелі далеко їздити до Антофагасті чи Ікіке³. Те, що 90 % з них узагалі не знають, що таке томографія, а 95 % ні разу в житті не потребували послуг томографа, нікого не зупинило». Гроші заплатили, і Френк мусив їхати — допомагати місцевим розбиратися з новою технікою.

Дізнавшись про плани один одного, друзі вирішили здибитись у Каламі, перехилити по келиху пива. Звісно, якщо в тому задріпаному містечку посеред Атаками є пиво...

— Що це? — несподівано спитав Джей-Ді, прикриваючи долонею очі від сонця.

— Де, сеньйоре?

— Там, попереду, — чоловік показав пальцем. — Ліворуч від дороги.

¹ Велике промислове місто на півночі Чилі на узбережжі Тихого океану.

² Андійський фламінго (*Phoenicopterus andinus*) — найбільш рідкісний вид фламінго у світі. Має блідо-рожеве тіло та довгі жовті лапи. Єдиний вид з трьома пальцями на лапах. Мешкає в горах Перу, на північному заході Аргентини та на солоних озерах пустельної півночі Чилі.

³ Iquique — місто на півночі Чилі, північніше за Антофагасту.

Флавіо роздивився ліве узбіччя. Кілька секунд не помічав нічого вартого уваги, коли раптом на відстані кількох сотень метрів нагледів щось таке, від чого його серце підскочило, а потім зробилось важким, мов гиря, і зсунулось на кілька сантиметрів униз. Старий вгав ногою по гальмах і спинив джип.

— Ти здурів? — визвірився лікар. — Я ледь не проламав довбешкою лобове скло!

Чилієць промовчав, не зводячи очей із самотньої постаті.

— Це людина, — сказав Річардсон.

— Я... я не певен, сеньйоре... — скрипучий голос старого індіанця химерно деренчав.

— Я тобі кажу — це хлопчик. У мене кращий зір.

І справді, вдалині стовбичив широкоплечий і жиливий малий.

— Відколи це в Атакамі завелась білошкірі хлопчачки, га? — спробував пожартувати Джей-Ді.

Чилієць знову проігнорував питання. Річардсон примружився:

— Дивно. Пацан геть голий, — сонячні промені стелились практично паралельно до землі, вгризаючись в очі, через що Джей-Ді не зауважив сірі атласні плавки, що обтягували стегна малого. — Е-м-м... Як він тут опинився?

— Сеньйоре, то не людина, — раптово заявив Флавіо.

— А хто ж тоді?

— Демон.

— Що? — скривився лікар. — Флавіо, ти...

— Два дні тому його бачили в пустелі на північ від Сан-Педро.

— Який, в біса, демон? — форкнув Джей-Ді. — Що за довбані забобони?!

Сивочолий чилієць увімкнув першу передачу і втиснув до підлоги педаль газу. «Range Rover», виючи двигуном, помчав уперед.

Джей-Ді замислився. З кожною секундою, що наближала автомобіль до самотньої постаті, його огортало сум'яття. Білошкірий хлопчак стовбичив сам-один посеред мертвого безмежжя Атакамі, але при цьому не кричав і не біг назустріч машині. Не робив узагалі нічого. Стояв і дивився. Така сцена могла викликати подив навіть в околицях цивілізованого селища, де-небудь у Новій Зеландії. Посеред Атакамі вона викликала поколювання у животі.

Позашляховик на повній швидкості пронісся повз силует, обдавши його курявою та дрібними кам'яними скалками. Нічого не стало-

ся. Взагалі нічого. Джип віддалявся. Хлопчик, ледь нахиливши голову, дивився йому вслід.

Річардсон закинув руку на сидіння і озирнувся.

— Це марево, — прогудів лікар, дивуючись, як відразу не здогадався. — Звичайний міраж. Пацан стоїть посеред пляжу на тихоокеанському узбережжі, а ми спостерігаємо його відображення.

— Ви помиляєтесь, сеньйоре... — прошепотів Флавіо.

Косі промені добре освітлювали фігурку дитини. Джей-Ді нарешті помітив спортивні плавки і очі... очі, що дивилися прямо на нього.

Раптом щось клацнуло у голові кардіохірурга. Секунду чи дві він ніяк не міг ухопити, що саме. Якась деталь побаченого не вкладалася в загальну картинку, вперто не знаходячи місця в його логічному мозку. Лікар напружився, аж лоба наморщив, але не здужав уловити, що саме прогавив, у чому помилився.

Та ось до нього дійшло: міраж *обернувся, нахилив* голову і *дивився* на них! Розглядав їхню машину! Розуміння наринило настільки швидко, що Річардсон похолов. Руки і спина вкрилися сиротами. Хлопець не марево. Не фантом. Адже примара *не реагує* на те, що відбувається довкола.

Джей-Ді ще не встиг сповна осягнути те, що він щойно зміркував, як Флавіо сказав:

— Це не міраж, — вчепившись руками в кермо, старий індіанець налякано глипав на дзеркальце заднього виду. — В Атакамі не буває міражів, сеньйоре...

Жодних сумнівів: посеред пустелі стояла жива дитина.

— Зупинись! — звелів Джей-Ді.

— Сеньйоре, я благаю вас, не треба...

— Я наказую тобі: негайно зупини машину!

Флавіо неохоче натиснув на гальма і спинив джип.

— Сеньйоре, ви не розумієте, що коїте, — забелькотів шофер. — Це демон, його бачили відразу в кількох місцях...

— Старий дурню, ну що ти верзеш? — розсердився кардіохірург. — Там дитина! Така ж реальна, як і ми з тобою. Ми не можемо просто так лишити його у пустелі. — Джей-Ді на мить затнувся, зрадівши власній здогадці: — Звідки ти знаєш, може,десь неподалік зазнав аварії пасажирський літак, і цей малий — єдиний, хто вцілів серед усіх пасажирів?.. Так і є, він контужений, і саме тому так дивно поводитьсья.

Новозеландець відстебнувся, виліз із джипа й обійшов машину.

Здійнята курява розсмоктувалась, з ледь вловним шарудінням опускаючись на землю. Малий, як і раніше, стояв коло дороги і розглядав «Range Rover». Від Річардсона його відділяло кілька сотень метрів. За хлопцем простягалась довга, геометрично правильна тінь.

Джей-Ді підняв над головою праву руку і помахав.

Хлопчик блискавично відреагував — помахав у відповідь. Теж правою.

Річардсон переможно посміхнувся, подумки лаючи Флавію, і помарширував уперед, за звичкою вимахуючи руками під час ходьби. Після першого ж лікарєвого кроку хлопчик зрушив з місця і попростував назустріч... практично так само вимахуючи руками.

Наближаючись, Джей-Ді мусив визнати, що його альтруїзм кудись вивітрився. По спині забігали мурашки. Щось, у дідька, було не так. Щось негаразд з тою дитиною. Він не міг зрозуміти, що саме — Атакама плутала думки. Лікар не страждав агорафобією, проте усвідомлення того, що у випадку якої-небудь загрози тікати нема куди (не тому, що тікати дійсно нема куди, — вся пустеля твоя, біжи куди хочеш, — а тому, що тікати безглуздо: на десятки кілометрів навкруги ніде сховатися), пришвидшувало серцебиття.

Попри це Джей-Ді не збавляв темпу — віддалявся від машини.

Хлопчик мав гарну фігуру: широкі груди, міцні ноги, накачаний прес. Його статуру можна було б вважати досконалою, якби не голова. Вона здавалася непропорційною через надміру опуклу верхню частину черепа. В тому ніби й не було нічого надприродного. Та все ж легка диспропорція впадала в очі.

Коли відстань скоротилася до сотні кроків, хвилювання зринуло в грудях Джей-Ді. На малому не було синців, ран чи мазків сажі, словом, нічого, що свідчило б про авіакатастрофу. Шкет був чистим, мов янгол, і анітрохи не скидався на того, хто виборсався з палаючого літака.

А тоді — ще кілька кроків — і Річардсон розгледів обличчя малюка. Те, що постало перед Джей-Ді, відкарбувалось у його мозку навіки. Хлопчик мав застигле, подібне на маску обличчя. Під мармуровим чолом палали зовсім не дитячі очі, з яких рвалося щось чорне. Зіниці іскрилися вогкою синню, але білки... білки були не просто почервонілими, ні, вони вщерть набрякли багряною кров'ю.

Лікар несподівано усвідомив, що до нього наближається не хлоп'я, а щось незнайоме і чуже в подобі невинної дитини.

Зміст

Передмова.....	7
Епізоди: початок.....	13
Виклик	37
Прибуття.....	66
Нове покоління.....	89
Техно-синапс.....	112
Глухий кут.....	154
39 протигазів і... альдостерон.....	178
Долина Смерті.....	193
Пурігамське побоїще.....	235
Воно.....	271
Фрактальна одержимість.....	309
Змії починають кусатися.....	350
Пекло Ель-Татіо.....	393
Кінець?.....	445
Післямова автора.....	461
<i>Додаток А</i>	
Множина Мандельброта.....	470
<i>Додаток Б</i>	
Порівняльні розміри літаків, описаних у романі.....	476

Літературно-художнє видання

КІДРУК Макс

Бот

Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Відповідальний за випуск *Г. В. Сологуб*
Редактор *Г. В. Пагутяк*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *А. Г. Веровкін*
Коректор *Н. Я. Радченко*

Підписано до друку 22.01.2013. Формат 84х108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Literaturna». Ум. друк. арк. 25,2 + кольор. вкл.
Наклад 3000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
у ТОВ «Фактор-Друк»
м. Харків, вул. Саратовська, 51

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб «Клуб Сімейного
Дозвілля»»

61140, г. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Одеський підрозділ

65063, м. Одеса, вул. Арміїська, 8-В
тел. +38 (048) 776-07-67
e-mail: odessa@bookclub.ua

КИЇВ

ПП «Букс Медіа Тойс»

04655, м. Київ, просп. Московський, 10-Б, оф. 33
тел. +38 (044) 351-14-39,
+38 (067) 572-63-34,
e-mail: booksm@rambler.ru

ЗАПОРІЖЖЯ

ФОП Савчук Ю.Д.

69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 18
тел. +38 (050) 347-05-68
e-mail: vega_center@i.ua

ДОНЕЦЬК

ТОВ «ІКЦ «Кредо»»

83096, м. Донецьк,
вул. Куйбишева, 131-Г
тел. +38 (062) 345-63-08, +38 (062) 348-37-92, +38 (062) 348-37-86
e-mail: fenix@kredo.net.ua
www.kredo.net.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua
«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Кідрук М.

К38 Бот : роман / Макс Кідрук ; передм. Ю. Мендель. — 2-ге вид., доп. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2013. — 480 с. : іл.

ISBN 978-966-14-5064-5

Якби київський програміст Тимур встиг прочитати листа з попередженням від незнайомки, то не став би вбивцею мимоволі, тікаючи від хлопчиків-ботів з кривавими очима. Не він випустив джина з пляшки в чилійській пустелі, та й взагалі він не дуже розумівся на нанотехнологіях і заборонених експериментах над людьми... Просто, коли ти вмєш дуже добре робити свою роботу, чекай, що хтось неодмінно тебе використає. І ти виявиш у собі те, про що досі не здогадувався...

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР

Спонсори та партнери конкурсу «Коронація слова»

Організатори:

Тетяна та Юрій Логуші

Партнер локації:

Спонсори:

ЗОЛОТАЯ БАЛКА
ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ФОНД

WINECOMAN
Kyiv, Ukraine

Coca-Cola

Почесні спонсори:

Технічний партнер:

Генеральний Інтернет партнер:

PocketBook

Генеральний інформаційний спонсор:

ІНТЕР

Партнер телеверсії:

ПЕРШИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ

Здоров'я українського народу

Stella Shakhovskaya

Інформаційний спонсор:

Радіо-партнер:

Західний радіо-партнер:

Партнер прес-конференцій:

Медіа-патронат:

Forbes

БІОГРАФІЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ

Фото-партнер:

Unick.kiev.ua

Головний Інтернет партнер:

active media
THE MEDIA THAT WORKS TODAY

Інформаційні партнери:

Література України

EXCLUSIVE

BUSINESS CLASS

ДЕНЬ
МІДІА

ГУЧНІ ІМЕНА

Галерея

Slavuta